

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

Домагој Маргетић једини је новинар који је одслужио затворску казну у Шевенингену, због објављивања идентитета заштићених сведока током једног од суђења у Хагу, међу којима се нашло и име тадашњег председника Хрватске, Стипе Месића. Веома је често због објављивања текстова и доказа о малверзацијама и везама своје и суседних држава са криминалом, предмет судских расправа али и претњи из света подземља. Ових дана поново је узбуркао хрватску јавност објављивањем транскрипта смс порука убијеног власника Национала Иве Пуканића, на свом портлалу *Necenzurirano.com*, са којег су касније делове Пуканићевих преписки пренели многи листови како у Хрватској тако и у Србији.

О боравку у Шевенингену и разлозима служена затворске казне

Ти си једини новинар са простора бивше Југославије који је успео да заврши у Хагу, како ти је то пошло за руком?

Д: Точно, први пут ме Дел Понте оптужила 2005. године, други пут у 9. мјесецу 2006. године, оба пута за непоштивање суда, због објаве идентитета и садржаја свједочења заштићених сведока. Први пут сам ослобођен и у том сам се поступку сам бранио, док сам у другом поступку осуђен на три мјесеца затвора и десет тисућа еура казне.

Био си и у Хагу и у Хрватској у затвору? □

Прво сам био у Хрватској у затвору гдје сам штрајкао глађу 34 дана само са двије чаше воде дневно, па сам пуштен на слободу, а након тога сам затворску казну служио у затвору УН-а у Шевенингену, дакле, казну сам служио од другог мјесеца до четвртог мјесеца 2007. у Шевенингену. И био сам први новинар затвореник Уједињених Народа у затвору УН-а.

Први или једини новинар затвореник?

Хрватска је направила огромну грешку признањем независног Косова

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

Након мене је било још случајева оптужених, али сам ја једини био у затвору с подручја бивше Ју и једини осуђен на затворску казну.

Које је то суђење било у питању, када си објавио имена заштићених сведока? Или ти је то била пракса у вези са свим суђењима које си пратио?

Ја увијек кажем и наглашавам да је посао нас новинара објавити информације до којих дођемо и притом нас се не би смјело тицати јесу ли оне од неког проглашене тајнима или не. Ми смо ту да објављујемо а не скривамо информације и на томе увијек инзистирам, као што видиш и сада се дигла слична бура око објаве Пуканићевих транскрипта смс порука, али ја ћу увијек, принципијелно, без обзира на посљедице бранити право новинара.

Мислила сам да причамо и о томе, али хајде упознај читаоце који не знају о чему је реч, током којег си то суђења објавио имена заштићених сведока и шта се након тога дешавало?

Први пут сам објавио име Стјепана Месића као заштићеног свједока и његово свједочење, а други пут сам објавио листу од око стотињак заштићених свједока у случају Блашкић, на којој су се налазили и одређени припадници међународних терористичких организација осумњичени за међународни тероризам, па ми је као новинару била занимљива информација да терористи који се налазе на међународним тјералицама добивају статус заштићеног свједока на УН-овом суду у Хагу – сви су били свједоци у процесу против Тихомира Блашкића, генерала ХВО-а из Средње Босне.

Јел си имао касније проблеме с Месићем због тога?

Наравно, али преживио сам. Месић ме дао овдје хапсити и водили су против мене неколико судских поступака, али сам на крају ослобођен. Резултат тога је био да је Хаашки суд на крају и службено скинуо Месићу статус заштићеног свједока.

И још једно питање о Хагу, како је у затвору у Шевенингену? И, наравно, јеси ли тамо

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

упознао неке занимљиве људе, можда стекао пријатеље?

Нажалост, о људима које сам сусрео у затвору у Хагу не смијем говорити, али затвор као затвор. Иако су то знатно цивилизиранији затвори од наших и пуно се више води рачуна о правима затвореника, па су нам ћелије тако практички цијели дан отворене и откључане, слободно се крећемо по цијелом затворском одјелу, имамо на располагању дневни боравак, двориште, дворану за спортске активности, кухињу и наравно властити санитарни чвор. И прилично воде рачуна о правима и потребама затвореника, можеш слободно телефонирати члановима обитељи и пријатељима за које то одобри суд и тако...

Али не сме да се прича о сусретима са другима?

Не, то једном уз каву... Оно што могу рећи, мене су чували исти чувари који су чували Слободана Милошевића и шеф мојих чувара је био један од главних чувара Слободана Милошевића када су га пронашли мртвог. Односно, он га је пронашао мртвог и ословљавали су га сви са „предсједниче“ у затвору, остали затвореници, осим чувара, они то не смију али остали затвореници, укључујући и Готовину и хрватске затворенике ословљавали су Милошевића са “господине предсједниче”.

Кад си се вратио, вероватно си имао још више извора?

Наравно, новинар је увијек и свугдје новинар – 24 сата дневно 7 дана у тједну, тако сам и ја створио нове везе и успоставио нове изворе информација као што би то направио, вјерујем, било који други колега – па чак и везе у самом Хашком тужитељству и на суду.

О везама Месића са албанском мафијом и зашто Хрватска није требало да призна независно Косово

Можда би то урадио сваки новинар, мада ствари које ти објављујеш често делују благо речено зачуђујуће. Рецимо, пуно си писао о вези Месић - Пацоли и Месић - клан Османијевих?

Хрватској та авантура са подршком Косову и Косоварима није требала, то сам говорио и прије признања Косова, говорим то и данас. Стратешки, увјерен сам да сам у праву.

Зашто?

Прво, Хрватска је тиме ушла у опасну игру редефинирања закључака Бадинтерове комисије о границама и разграничењу бивших југославенских република, која је комисија рекла да републичке границе постају државне. Дакле, по тому Косово је несумњиво саставни дио Србије. Осим тога, један већи дио Косова некада се и називао Стара Србија, Дакле, ми смо Србији на крају направили оно за што смо оптуживали водство Срба у Крајини да ради Хрватској и стога, с међународно правног гледишта, увјерен сам да је признање Косова стратешки погрјешан чин.

Више нема бојазни да Срби ишта слично направе, наиме нема их..

Хрватској стратешки циљ треба бити пријатељски однос са сусједном Србијом, што смо признањем Косова озбиљно угрозили. То је крива одлука на штету Србије, али и на штету начела међународног права. Хрватској ће се то обити о главу код преговора о границама са Србијом, БиХ и Словенијом. Јер, ако смо једном дерогирани начела раздруживања, начела Бадинтерове комисије – тада смо признали да та правила игре више не вриједи и сада се не можемо на то што смо дерогирани позивати кад нама одговара у нашим граничним споровима.

Због чега је, на крају, Хрватској важан тај пројекат “независно Косово” више од било које друге земље у региону?

Битна је прича судјеловања Косовара у рату у Хрватској на страни Хрватске. Агим Чеку је генерал Хрватске војске, као и многи други који су били војници ХВ-а, преко Хрватске су наоружавани и финансирани. Хрватска им је давала обавјештајну логику. Све је то на крају довело до исхитреног и неоправданог признања. Осим тога, албанска мафија контролирала је предсједника Месића, то су чињенице.

Има ли Срба који сарађују са кланом Османи

□ *Кад си писао о Месићу и албанској мафији, ја нисам нашла Србе (ја нисам много прочитала, признајем). Просто је немогуће да у тој причи, посебно што је она у вези са дуванским аферама, тј. дотиче се и тога - нема Срба?*

Има наравно, писао сам и о томе јако пуно, кључни је играч Андрија Драшковић који је склопио стратешки савез са албанским криминалним кланом Османи, а који је годинама судјеловао у шверцу духана преко Хрватске.

Само Драшковић?

Па конкретно од веза с Албанском мафијом, Драшковић је водећа фигура у Србији. Миље се битно промијенио, и многи новинари то једноставно нису пратили, па често кад пишу - пишу о миљеу какав је био прије 15 – 20 година. Ситуација данас је потпуно другачија. Криминална карта Балкана измијењена је до непрепознатљивости, србијански су кланови у смислу балканских послова маргинализовани, осим оних који су у посредном или непосредном договору с Драшковићем и Османијем.

Као Цане Суботић?

Да, иако је и он данас стјеран у кут и то прије свега јер је стратешки план Османијевих био преусмјерити кријумчарске трасе на Балкану са Црне Горе на Косово и са Луке Бар на албанску луку Драч, односно Дурес што је данас у већој мјери и остварено.

Како мислиш, сатеран у ћошак? Скрајнут? Или у проблему?

И маргинализован и у проблему, јер су му на крају натоварили на врат полицију и

Хрватска је направила огромну грешку признањем независног Косова

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

истраге да би га држали под контролом и да га лакше изолирају. Драшковић је велемајстор у таквим операцијама.

Па како ти тумачиш, ако си пратио, ово што се сада дешава око Цанета? Делује као да он више инсистира на истини него ико у Србији?

Пратио сам наравно. То је управо потез рањеног лава. Он је под оптужницом у Србији, на тјералици је Интерпола, оптужују га за убојство Пуканића, у Италији је под оптужницом због шверца цигарета. Дакле, он сад покушава спасити властиту главу.

Занимљиво је што га они на одређени начин бране, кроз нападе на Медојевића и остале који га сада нападају, правдајући то причом да Србија "криминализује" Црну Гору?

Пази, Црну Гору су прије свега криминализирали њезини политички вође. Дакле, нитко то не може и није могао учинити боље од Мила Ђукановића и његове свите.

Хајде, пошто ти очигледно смеш свашта да кажеш, шта ти мислиш, да ли су ти крими-прегалници на остварењу сна о независности Косова (попут клана Османи или Пацолија) плаћали неке политичке субјекте у Србији, као што су, како кажеш, плаћали и контролисали Месића или Црногорце?

Знам да је Пацоли плаћао навелико Хрвате и он је платио Мартију Ахтисарију за тзв. Ахтисаријев план за Косово који им је отворио пут неовисности. То су информације које ми је потврдило више међународних извора и о чему су унутар УН-а чак и проводили интерну истрагу. Пацоли је увијек наглашавао своје добре односе с Београдом тако да није искључено да је некога и финансирао и још финансира.

Па извесно је да би морао да има "добре везе" са Београдом, али се прича увек заврши на Карићима које зна од раније, а Карић је прошлост и није он тај сигурно који може или је могао на било који начин да утиче на политику Србије према Косову?

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

Сигурно, то ће се још видјети тко је ту могао одиграти кључну улогу. У сваком случају, нико ништа не зна и нико не пише о томе...

Кнежевић и Медојевић

Да ли можеш мало да појасниш... Црногорска мафија, ако сам добро разумела, финансира и црногорске и српске политичаре, а та мафија је иста она која сарађује са кланом Османијевих и ради са новцем Бешета Пацолија?

Ратко Кнежевић је заправо архитект духанске мафије на Балкану и има везе са Османијима. Кнежевић је био под међународном истрагом због шверца цигарета, о чему сам објавио документе и био је дио те везе, те је на крају по договору с Хрвојем Петрачем ишао у договор с Османијима.

А кога он политички подржава сад? Ако сам схватила, против Суботића је заједно са Медојевићем... то би значило да подржава "патриоте" а Суботић "мондијалисте"?

Тачно, отприлике и баш због те оријентације Медојевића на Кнежевићеву подршку. Опет се ради о мафијашким комбинацијама и ништа више. Дакле, Црногорци избором Медојевићеве опозиције не би декриминализирали сустав власти у Црној Гори. Не могу притом тврдити да је Медојевић изравно повезан с криминалом јер таквих доказа немам, али Кнежевић јест. А Кнежевић је главни Медојевићев лобист и кандидат за мјесто министра вањских послова, уколико Медојевић буде састављао Владу.

Значи, људи као Кнежевић и Суботић битно утичу на српску и црногорску политичку сцену, а све то од пара које праве са Османијима, Пацолијем итд. који се, као Албанци, од почетка боре за "своју ствар" на Косову?

Тачно, све од прихода од шверца духана, хероина, кокаина, људи и оружја...

Случај Загребачке банке и Млађана Динкића

Хајде да пробамо са мало мање мрачним темама, ако их има. Рецимо, Загребачка банка и Динкић, како Срби и Хрвати послују, не звучи весело али барем није реч о шверцу дрогом, људима и оружјем. Како си стигао до Динкића, бавећи се Загребачком банком?

Истраживао сам криминал и прање новца у Загребачкој банци и како су поједини приватизацијски криминалци дошли до већинског власништва над Загребачком банком. У том сам истраживању дошао до Динкића, јер се у Хрватској водио судски поступак у којем се требало доказати колики дио сувласништва у Загребачкој банци припада Републици Србији, по основу улагања у оснивачки капитал банке још у социјализму.

И онда си открио да се Србија одрекла власништва?

Тачно. Тада сам дошао до докумената у којима се види да је Јавно правобранилаштво Србије послало очитовање Суду у Загребу којим се одриче било каквог власништва, и без да је спроведен доказни поступак из Београда, тврде како нису власници. Потпуно сулудо, јер ради се о вриједности од 2,2 милијарде еура. Ја сам иначе и прије неколико година писао и објавио документе о тому да је Србија сувласник Загребачке банке, али да је приватизацијском пријеваром преварена и Република Србија.

Сећаш ли се из које је године то саопштење којим се Србија одриче сувласништва, то јест за чије се Владе то догодило?

Мислим да је 2008., и да је то већ била Влада након Коштунице. Али и о томе се још дуго неће писати. Тако је и овдје. И овдје сви све знају и сви шуте. И онда организирају хајку на мене када објавим...

СМС поруке Иве Пуканића, “јавно добро” или девастација жртве

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

Када објавиш смс поруке Иве Пуканића, да ли је то, између осталог, и нарушавање приватности жртве?

Јавност има право знати и ја сам објавио цијели документ.

Али тамо постоје и преписке са неким женама или девојкама које су ипак прилично интимне... разумем да је можда забавно, али да ли је то баш неопходно?

Је, јер се ради о тому да садржај тих порука открива како функционира хрватско друштво на мафијашким криминалним односима, гдје се сваког може уцјењивати јер га држе у шасти снимљеног с проституткама или нешто слично. То је цијели документ какав је састављен. Додуше, полиција и служба су вјеројатно чистили поруке прије него што су саставили записник.

Јуче је на ХРТ1 била емисија о твом објављивању смс порука настрадалог Пуканића, и ти си издржао да је не одгледаш, али ево ја сам је одгледала и приметила да се помиње "извесни портал" али нико не каже који (Necenzurirano.com), и да током целе емисије нико од учесника расправе не спомиње твоје име, иако се све време ради о нечему што си ти пустио у јавност. Зашто?

Да, то је емисија Туђманове Хловерке Новак-Сржић на ХРТ, гдје је мени забрањен приступ. Када се тражи прогон онога који је објавио скрипте, јасно је да се ради о мени, а ја нисам позван да се могу бранити. То подсјећа на најгоре вријеме деветесетих када су прозивани људи и медији а нису имали прилику бранити се. Ипак, изазвали су контра ефекат.

Да ли ће те сада тужити неки од људи чија је преписка објављена а које је неко током емисије о транскриптима назвао "коллатералним жртвама"? И да ли је то ипак, без обзира на јавну корист од објављивања свега тога, девастација човека који је жртва?

Одбор нашег парламента за националну сигурност и унутарњу политику затражио је да се против мене због те објаве покрене казнена истрага и да ме се казни

Пише: Домагој Маргетић
субота, 27 март 2010 17:11

прогони. Међутим, стручњаци, па и већина колега, чак и струковно друштво новинара, ХНД, као и угледни борци за људска права попут проф др Жарка Пуховског, сматрају како сам био у праву када сам донио одлуку о објављивању транскрипта и како постоји оправдан и велики интерес да јавност зна што се налази у тим транскриптима. Наиме, свакако сматрам да су ове смс поруке битне и значајне за нашу јавност јер показују како живимо у мафијашкој држави, односно како Хрватска данас функционира као мафијашки картел. Откривамо заправо криминални транзицијски образац мафијашких спрега организираног криминала, обавјештајног подземља, највиших државних дужносника, медија и новинара, најмоћнијих накладничких кућа у Хрватској. Сви су они премрежени и повезани мафијашко криминално корупцијским везама, а Пуканићеви смс транскрипти су у задњих 20 година један од ријетких и вриједних материјалних чврстих доказа тих веза. Ријетко кад имамо прилику имати овакве доказе за ове тврдње које износим. У томе је и кључни значај ових транскрипта, али управо из тих разлога јавност има право знати у каквим односима функционира ова земља.

Да поново питам, да ли је баш било неопходно пустити и ону превише интимну преписку са неким женама, на пример са ауторком књиге “Невина курва”?

Тај дио ја сигурно нећу коментирати, али оног тренутка када имамо документ, оригинални судски документ, ја га не могу кривотворити и издвајати један дио а објавити други дио. То би била кривотворина, а ми смо објавили оригинални судски документ, вјеродостојан документ што је и потврђено, и као новинар ћу то увијек направити.

Да ли је ипак онај који ти је дао тај документ знајући да ћеш га објавити у целости, имао неки интерес у томе?

Не, ја сам документ добио од извора са Жупанијског суда у Загребу. Потпуна је лаж медијске мафије у Националу да ми је документ дао одвјетник Жељко Жгањер. То је неточно, осим тога, Жгањер је као одвјетник превелик професионалац да би новинарима дилао документе и то сви новинари у Хрватској јако добро знају. Дакле, то је подла лаж Берислава Јелинића и мафије за коју он пише своје смеће од текстова у мафијашком билетну који се зове Национал.

Недавно си у некој емисији поменуо Национал и још неке хрватске новине као мафијашке листове и позвао грађане да их не купују...

Точно, Национал, Јутарњи лист, Глобус – све су то издања иза којих стоји мафија. Купњом тих издања људи финансирају мафију, и нетко је напоскон у овој земљи то требао рећи јасно и гласно. Ја сам то јучер навечер учинио на телевизији и позвао људе да више не финансирају мафију.

Ко су хрватски мафијашки

Чија је то мафија у Хрватској? О коме тачно причаш?

О нарко мафији, духанској мафији, мафији која контролира шверц оружја и људи, о перачима новца за организовани криминал... Све су то закулисници власници тих медија којима читатељи омогућавају прање мафијашког новца и додатне приходе: легализацију мафијашког капитала.

А ко је то? Ево, ми у Србији имамо Шариће и сада су они "криви за све", а ко је крив за све у Хрватској?

Шарићи су само дио приче, кокаинску мафију на глобалној разини контролирају Хрвати преко центра у Боливији. Шарићи су само карика у том ланцу. Ради се о Шушковим људима (покојни ратни министар одбране, Гојко Шушак), генерали ХВО-а, Иван Андабак, затим генерал Иван Чермак... Ја сам својевремено чак снимео изјаву свједока који је шверцао кокаин за Чермака, имаш то на YouTube-у, затим Станко Сопта Баја генерал ХВО-а, клан Туте Налетилића, а и сам Готовина је био повезан с међународним кријумчарењем кокаина. Дакле, цијели међународни шверц кокаина контролира тзв. хрватски Норвалски клан, назван по граду у Канади Норвалу, али сада је главна база у Боливији...

Разговарала: Ана Радмиловић